

Nasilje v Slov. Benečiji v dneh obiska medzavezniške komisije

30. marca je medzavezniška komisija obiskala slovenske vasi v Sovodenski dolini. Del komisije se je s avtomobilom podal se vise, proti bivši italijansko-avstrijski meji. V bližini vasi Gabrovica je nekdo izmed njih, ki so se ustavili, v slovenski vprašali mimoidočega Borovca Božidarja iz iste vasi, s čim se ljudstvo preživlja, kaj seje in kaj prideluje, čemu imajo tako slabe ceste in kam zahajajo otroci v šolo. Na vsa vprašanja je zavedni Benečan odgovarjal v slovenski in povedal, da je slabo ekonomsko stanje v Benečiji posledica 80 letnega zatiranja slovenskega beneškega življa po Italiji.

Zvečer se je komisija ustavila v vasi Torjan. Tu ni bilo izobesjenih nobenih zastav. Dolgo časa zatirano in izčrpano ljudstvo je ostalo pasivno; politični teror, ki je zavladal zadnje dni, jim je preprečil vsako manifestacijo, vsak zunanji izraz njihove težnje po dokončni svobodi, po priključitvi k Jugoslaviji.

Dne 31. marca je ekonomski del komisije obiskal vasi Podbenede. Člani komisije so v obdobju uradu sprejeli župana in se zadržali, da gospodarskem položaju Slovenske Benečije. Od tu je komisija podala besedilo italijansko-avstrijske meje v vasi Rohb, v coni A, ki je bila so prijem komisije lepo okrašen z zelenjem in v vasi v jugoslovanskih zastavah. Fotografirali so vas in okolico. Kmalu nato so se vrnili v Benečijo.

Po odhodu medzavezniške komisije iz Benečije se je začela prava teroristična gonja na zavezne beneške Slovence, ki so se s člani komisije razgovarjali v svojem materinskem jeziku. V Podbenede sta vdrila takoj po odhodu komisije v obdobju prošarja fašista in kolaboracionista Blazuta Dino in Sphona Silvio, ki ju člani komisije niso hoteli sprejeti kot zastopnike ljudstva. Zdelo sta se pravi izjema Kručla Antona, ki je bil v županu na razgovoru s komisijo in jima ni hoteli povdati, kot sta nasiljevala s grožnjami, zahtevala, o čem se je razgovarjal s komisijo. Pridrži se jima je se več drugih fašistov, ki so vrgli tovarisa Kručla po stopnicah, ga

Novi in novi dokazi solidarnosti

Kmetje širom Slov. Primorja pošiljajo velike količine hrane delavcem

Ljudstvo širom Primorja se vedno zbira in odpošilja stavkujočim delavcem v Trst velike količine hrane. Pri tej nabirali akciji sodelujejo delavci in kmetje, obrtniki in trgovci, dijaki in študenti, ki vsi s svojimi sredstvi, skrajni vsaj, se zavedajo, da je v današnjih časih ogromne važnosti medsebojna pomoč.

Zato so za pomoč družinam štedenjskih žrtv in stavkujočim delavcem nabrali v Kanalu 6.342 lir. K temu znesku je mladina prispevala 1000 lir, pionirji 1000 lir. Poleg tega so zbrali 32 kg krompirja, 12,50 kg fižola, 8 kg bele moke in 4 kg testenin. Vas Anahovo je v ta namen darovala 1551 lir, vas Plave (levi breg) 1505 lir, Gorenje polje 785 lir aktivisti Kanalskega okraja 645 lir, vas Deske 550 lir in znatno količino hrane, ki si jo je revno vasno ljudstvo odrgalo od ust da pomaga tržaškemu delavstvu in družinam štedenjskih žrtv, ki niso skupne pravice antifašistične. skupno s ljudstvom podeželja braga ljudstva.

Tudi na Tolminskem so nabrali precejšnje količine hrane. Vasi Porenz, Bača, Trtnik, Kuk in Petrovo Brdo so takoj pokrenile veliko nabiralo akcijo, kateri se je odzval domala vsak kmet in bajtar. Nabrali so 1468 kg krompirja, 110,45 kg fižola, 8,30 kg masti, 50 jajc in 573 kg žita.

Prebivalstvo Idrijskega okraja se zaveda hudega boja, ki ga ljudstvo pokrajine vodi v teh odločilnih dneh za priključitev Juljske krajine s Trstom k Jugoslaviji. Zato je odstopilo za pomoč tržaškemu delavstvu enodnevni obrok kruha, ki znaša 3100 kg. Poleg tega je po

rajonih nabralo še 1470 kg raznega živila, 104 konzerv, 170 cigare in 49 jajc. V ta namen so prispevale tudi ostale vasi v okraju. Dasi pravno so zelo izčrpane, so nabrale električne količine hrane: Ledine 100 kg razne hrane, 4,5 kg maslobo in 123 jajc, vasi Dole, Zavrtače, Medvedje brdo so nabrale 1000 kg raznih živil, vasi Bole 142 kg jastvin, Spodnja Idrija 1065 kg raznega živila, in 300 lir, Gorenje Kanomolja 265 kg, Godovci 500 kg, Črni vrh 1000 kg, Cerkno in okolica 3781 kg, Idrija 3100 kg, Otalež 1700 kg raznih živil, vasi Trebenče, Gorje in Poče 427 kg razne hrane, Novaki 497 kg, Bukovo 780 kg. Sebrejše 300 kg, vasi Stopič, Polica in Reka 376 kg, Straža 10 kg, Zaključ 908 kg, vasi Planina in Ceples 195 kg, Idrijski log pa 200 kg raznih živil. Ker mnogo vasi nima hrane, je ljudstvo prispevalo tudi denarju. Tako je Idrija nabrala 34.219 lir in 100 den, Cerkno 3510 lir, Straža 1232 lir in Stopnik 700 lir.

Pri tej nabirali akciji ne sodelujejo niti najmanjše in najbolj oddaljene vasi. Tako so žene iz Rimenar nabrale 3246 lir, 13,25 kg testenin, 2 kg moke, 2,40 kg riža, 3,10 kg jecmena, 2 kg krompirja, 1 kg kruha in 8 jajc.

Mnogo in mnogo je še takih vasi, ki so darovale ogromne količine hrane za stavkujoče tovarisce v Trstu. S tem je primorsko ljudstvo ponovno pokazalo, da stoji čvrsto ob strani vsem okoli, ki se tako junaško bore za doseg pravič, ki so obenem pravice vsega antifašističnega ljudstva pokrajine.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno lice. Posamezni pevec so se dvignili in nam rodili dele, s katerimi so pripravljali narodu mesto, ki mu gre po pravici, da stopi v vrste drugih narodov.

Kako blagoslovljena je bila žetev! Nekako ob svetovni vojni smo imeli skoraj v vsaki vasi pevski zbor. Nekateri pevski zbori so imeli tudi tamburaške zore, drugi pa orkestre, ki so navadno igrali za naboje in včasih nastopali na veselicah s svojim preprostim sporedom. Mnogo smo imeli godb, ki so se v glavnem izločile od cesarskega orkestra in bodo vedno dale po njem. Usmiljeni Bog pa nas je tudi bogato obdal s siromaki, ki so preprečevali od hude do hude, kot bežali in slepi ter razvedeljavali, svojo harmoniko ljudi po sem in tja, zbirali jih in porokali. Tudi iz teh so se posamezniki dvignili in stremeli navzgor. Ne samo zabavo, ne več goli kruhoborosti: pred očmi se jim je polagoma izkristalila slika, kako moramo tudi našemu narodu ustvariti to, kar se da povedati z eno samo besedo: umetnost.

petje zadobivalo polagoma od preproste občine vedno bolj umetno